

vijgeblad

smak
smak

hartetelijk
gefeliciteerd
met je verjaardag!

Hoe een condoom te gebruiken?

- Breng het condoom pas aan wanneer de penis volledig stijf is.
- Houd het gesloten uiteinde van het condoom tussen duim en wijsvinger om de lucht te verdrijven. Rol het condoom dan zorgvuldig over de hele lengte van de penis. Vermijd beschadiging door scherpe of gescheurde nagels.
- Trek spoedig na de zaaduitstorting terug, waarbij het condoom op de penis blijft.

JONG?
HOMO?

jaargang 9 nummer 1

Jan '86

vijgeblad colofon ISSN 0169-5975

Het VIJGEBLAD is een uitgave van sociëteit Apollo.

Apollo is een vereniging die zorg draagt voor opvang, bewustwording, actie en amusement voor homoseksuele meiden en jongens.

Leden en donateurs ontvangen het Vijgeblad gratis. Niet leden kunnen het Vijgeblad ontvangen door storting van f25,- op het gironummer van Apollo: 3335919

Dit Vijgeblad werd samengesteld door:

Peter Zwaal Marjo Emeis
Arno Harpe Remko van Leeuwen
Mirjam Berkelouw

APOLLO

POSTBUS 1490
3000 BL ROTTERDAM

IN VERBAND MET DE GROTE ONDUIDELIJKHEID MET BETREKKING TOT HET HUIDIGE FUNCTIONEREN VAN APOLLO DOET HET BESTUUR DE VOLGENDE MEDEDELINGEN :

- 1 : IN TEGENSTELLING TOT CIRCULERENDE GERUCHTEN BINNEN EN BUITEN ROTTERDAM BESTAAT APOLLO NOG STEEDS.
- 2 : TOTDAT ER DUIDELIJKHEID BESTAAT OVER DE NIEUWE RUIMTE VAN APOLLO HOUDEN WIJ GEWOON WEKELIJKS SOOSAVOND IN HET GEBOUW VAN HET TREFCENTRUM, WESTERSINGEL 18.
- 3 : PUNT 1 EN 2 BLIJVEN VAN KRACHT TOTDAT VAN WIJZIGING HIERVAN SCHRIFTELIJK MEDEDELING WORDT GEDAAN AAN LEDEN EN DONATEURS.

DE STAND VAN ZAKEN VAN DE HER-HUISVESTING KOMT ELDERS IN DIT VIJGEBLAD UITGEBREID TER SPRAKE.

REDACTIONAIR

Als je het na het aanschouwen van deze voorzijde nog niet door had, we zijn begonnen aan jaargang 9 van het enige homojongeren blad van Nederland, en ook dit jaar staan we weer de popellen om 8 afleveringen riooljournalistiek van de ondersteplank af te leveren. Als we Moi mogen geloven gaat dit jaar er toch probleemlozer uit zien dan de jaren waarin Apollo het zonder haar verschijning moest stellen. Gelukkig is alles op deze wereld relatief en geeft Moi voor het eerst zelf toe ook behept te zijn met het verschijnsel problemen. En wie moet daar een oplossing voor vinden. Problemen ook aan het begin van dit jaar in relationeel Rotterdam. De grote hoeveelheid faillissementen in die sector maakten het mogelijk om het Vijgeblad voortaan weer gewoon stiekem in bed te lezen. En wij zouden de redactie niet zijn als we niet onmiddellijk daarop inhaakten. Een thema-nummer over condooms, haarlokfetisjisme, Willem-Alexander en openhartige sexuele belevenissen opgetekend in een oprecht geheim dagboek, waarvan de dappere auteur zich nu al aan publicatie waagt. Te serieus? Vergrijp je dan aan de visie van René Lenos over Apollo's eigen RSV affaire of het verhaal over de harde en bloediggestrijd tussen Rambo en het gemeentelijke onrecht (heeft inmiddels al twee oscar nominaties.) Moge ook de 20.000 nieuwe lezers van het Vijgeblad (de 20 grote scholengemeenschappen te r'dam die van af nu het Vijgeblad elke maand opgestuurd krijgen) veel plezier beleven aan ISSN uitgave 0169-5975.

droompaleis _____

nieuw vervolgverhaal? _____

— speurtocht naar een nieuwe ruimte —

Eigenlijk overviel het me enigszinds. Ik wist welliswaar dat er persberichten verstuurd waren, ik had ze nogwel zelf gepost. Ik wist dat mijn naam en telefoon-nummer daarop geplaatst waren. Maar met het doorlezen van het persbericht, opgesteld door het bestuur had ik toch iewat genoegelijk geconstateerd dat de heren publiciteitsgeil genoeg waren geweest om hun eigen naam en telefoon-nummer boven die van mij te zetten.

Als ik toen had geweten hoe hoog mijn telefoonrekening de komende dagen nog op zou gaan lopen had ik ogenblikkelijk naar het dichtsbijzijnde reisburo gelopen om daar acuut alsnog een wintersportvakantie te boeken.

Dat ze bij radio Rijnmond er de gewoonte op na houden om hun werkdagen eerder te laten aanvangen als ik de mijne bleek op 2 januari toen ik op wrede wijze uit mijn slaap gewekt werd door een verdacht lang aanhoudende telefoonbel. Rijnmond had het persbericht ontvangen en wilde wel wat tijd van de middaguitzending besteden aan de herhuisvestingsproblematiek van Apollo. Of ik nog even tijd had voor een interview. Het tijdstip van de ochtend en de nawerking van de champagne van de dag daarvoor moeten er de oorzaak zijn geweest dat ik me toen nog niet realiseerde dat ik nog nooit eerder op de radio geweest was en dat ik dus eigenlijk wel zenuwachtig had moeten worden. Ik vertelde nogmaals kort de situatie zoals persbericht geschetst stond. Veel meer kon ik hem niet vertellen omdat René tot nu de contacten met de gemeente had gedaan.

- 5 -
JONG?

HOMO?

APOLLO

POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM

Rotterdam. 30 december 1985

P E R S B E R I C H T

Apollo is een sociëteit voor homoseksuele jongeren, die zorgdraaft voor actie, opvang en amusement. Sinds een jaar houdt Apollo haar wekelijkse soosavond in het Trefcentrum aan de Westersingel 18.

Het de sluiting van het Trefcentrum door de gemeente Rotterdam (die het pand een andere bestemming wil geven) wordt net voortbestaan van Apollo bedreigd. Het is namelijk zo, dat de gemeente tegen gemaakte beloften in nog niet voor vervangende soosruimte heeft gezorgd.

Al vanaf oktober 1985 heeft de gemeente bij voortduring verzekerd, dat Apollo zich geen enkele zorg hoefde te maken over nieuwe soosruimte, omdat de gemeente voor alle huurders van zaalruimte in het Trefcentrum onderdak zou zoeken. Voor iedereen is dat inmiddels gelukt, maar Apollo staat per 1 januari 1986 op straat!!!

"Blijkbaar heeft de desbetreffende ambtenaar ons drie maanden lang aan het lijntje gehouden. Apollo heeft de laatste jaren toch al wat verschillende locaties gekend en we hadden gehoopt dat daar nu eindelijk per 1 januari een einde aan zou komen. Verder is het vreemd dat elders de gemeente wel zorgdraagt voor de huisvesting van de plaatselijke groepen voor homoseksuelen, maar wat in Leiden, Den Haag en Delft wel mogelijk is kan kennelijk niet in Rotterdam", aldus het bestuur van Apollo.

Uiteraard is het bestuur niet van plan zich zomaar op straat te laten zetten.

HET HIERONDERSTAANDE IS NIET BESTEMD VOOR PUBLICATIE
VOOR 10 JANUARI 1986!

Het ligt in de bedoeling om vrijdagavond 10 januari a.s. een demonstratieve 'illegale' soosavond te organiseren in het Trefcentrum.

▲ HET PERSBERICHT DAT DE GEMEENTE
OM 5 VOOR 12 NOG WIST TE ACTIVEREN

Toch wilde radio Rijnmond graag iemand van Apollo in de uitzending hebben, en aangezien het mij met geen mogelijkheid lukte om iemand van het bestuur te pakken te krijgen, uitgezonderd René, die niet weg kon op z'n werk, was ik dus uiteindelijk degene die zich op zijn fietsje door de stromende regen richting Delftsestraat moest begeven. Daar aangekomen bleek mijn tocht ingedeeld te kunnen worden in de categorie verloren tijds-besteding daar de betrokken ambtenaar van de afdeling onderwijs niet was komen opdagen. In plaats daarvan iemand van de raad voor gemeentelijke wijkaccomodaties (RGW).

De afdeling onderwijs bleek tijdelijk te zijn verplaatst naar zuidelijk gelegen wintersportoorden en eerst na 6 januari bereikbaar. De ambtenaar van RGW wist niet veel meer te vertellen dan het feit dat hij niets te vertellen had. Mijn verweer dat de hele situatie van Apollo wat haast had omdat we na het feest in het trefcentrum op 10 januari wel eens op straat zouden kunnen komen te staan, en dat een datum als 6 januari toch wel erg kort dag was vond weerklank. Hij zou proberen om op 6 januari al 's morgens de betrokken ambtenaar bij onderwijs te bereiken.

Onverrichterzake fiets ik , dit maal met windje tegen weer naar huis.

"Ja, ik weet dat ik U al een keer eerder aan de telefoon gehad heb."

"Maar U zei toch dat U verkeerd verbonden was ?. U heeft dus toch het goede telefoon-nummer U moets toch het dienstencentrum hebben. Nou, daar spreekt U mee."

"Nee, U begrijpt het niet helemaal geloof ik. Ik moet niet het dienstencentrum hebben, maar

de Dienst Gemeentelijke Gebouwen"

"Ja, maar dit is toch de dienst, meneer. Ik ben hier tuinman ziet U..."

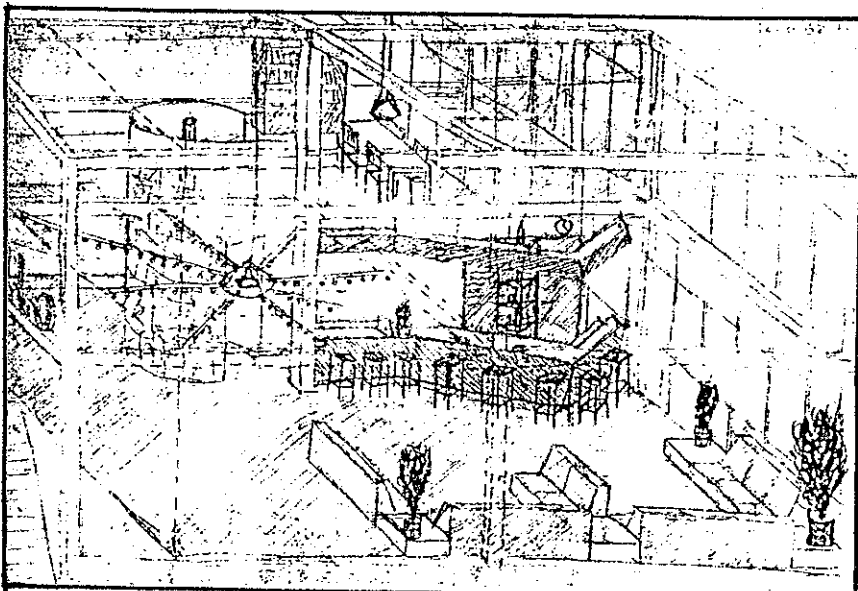
Arme meneer de Wit. Hij begreep er niets meer van. Waarmee ik niet wil suggereren dat ik zelf veel meer wist, want ook voor mij waren er in de afgelopen dagen weer een flink aantal volstrekt onnavolgbare dingen gebeurd. Daarbij denk ik dan nog niet eens zozeer aan de telfoniste van het stadhuis die haar dagtaak lijkt de vullen met het verstrekken van verkeerde telefoon-nummers.

Die ochtend werd ik opgebeld door dezelfde ambtenaar die twee weken geleden tegen René had verkondigd dat hij al z'n speurwerk ten spijt uiteindelijk per 1 januari toch geen ruimte voor ons had. Wel heel jammer voor ons uiteraard, maar verder speurwerk zou mogelijk zijn eigen wintersport in gevaar kunnen brengen, een overweging waar wij toch zeker wel begrip voor op zouden weten te brengen, temeer daar Onderwijs ons bijzonder veel succes toewensde bij de verdere speurtocht naar nieuwe accomodatie.

Met de nonchalantheid van iemand die tijdens de Après-Ski de andere hotelgasten probeert te overtuigen van de snelheid die hij op de piste weet te ontwikkelen, Vertelt de ambtenaar een gewijzigde versie van het verhaal van voor de kerst. Van een collega had hij vernomen dat er door onze akties naar de pers toe enige mate van verwarring was ontstaan over de stand van zaken van de herhuisvestingsproblemen van Apollo. Nog een keer de situatie van voor de kerst duidelijk op een rijtje zetten dan maar. Tijdens dat gesrek bleek dat alles gelukkig nog niet zo'n vaart had genomen als waar we aanvankelijk bang voor waren geweest. Voor de kerst was Onderwijs al met de locatie "Free" aan de Josephstraat gekomen. Of we dat pand konden krijgen was tot dan toe onzeker, maar al met al leek namate de jaarwiseling dichterbij

kwam de kans op "Free" toe te nemen. "Free" zou een ruimte worden die helemaal voor ons zelf zou zijn; een eigen pand dus. Het leek de ideale oplossing. Een eigen ruimte die we naar onze eigen ideeën en inzichten konden inrichten, een ruimte waar we veel meer mogelijkheden zouden hebben als de zaal van het Trefcentrum die elke avond weer in de oorspronkelijke staat, dus zoals aan het begin van de avond, weer afgeleverd moest worden.

Probleem bij "Free" waren de financiën. Al met al is Apollo er in haar 18 jarig bestaan

▲
INTERIEURSCHETS "FREE" (JOSEPHSTRAAT)

niet veel rijker op geworden. Toch moesten ook die problemen wel oplosbaar zijn.

Inmiddels is het 9 januari. Op 10 januari zou de grote protestmanifestatie plaats waarop Apollo naar buiten toe nog eens zou benadrukken dat ze na die dag officieel gewoon op straat zouden staan. Er moest nog een hoop geregeld worden voor het gebeuren,

maar gezien de hoopvolle verwachtingen die de telefoon-gesprekken van die middag hadden gewekt, leek het me wel verantwoord om nog even snel naar de avondwinkel te lopen om een gedeelte om een gedeelte van het feestbudget om te zetten in alcohol. Het ontkurken van de champagne leverde nog wat problemen op (hoe symbolisch). Zelfs de voorzitter van Apollo bleek niet echt bedreven in deze aktiviteit. Na enige glazen champagne draaide René een officiële toespraak in elkaar die de volgende dag bekend gemaakt zou worden. Voor het eerst in haar geschiedenis stond Apollo op het punt om een eigen ruimte te betrekken...

OVERGENOMEN UIT HET VRIJE VOLK ▶

Dat het in Nederland wel eens wil regenen valt natuurlijk niet aan te merken als een stelling die een diepgaande discussie waard zou zijn. Toch maakt deze wetenschap een fietstocht door de regen niet veel minder iritant. Zeker niet als je constateert dat elk fietstochtje dat voor Apollo onderneemd kennelijk per definitie in de regen plaats vindt. Ik had die middag niet echt veel zin om me naar het onderkomen van de stadsvernieuwings projectgroep "Het oude Westen" te gaan, en dat had niet alleen wat met het slechte weer buiten te maken. Toen het om tien voor twee nog niet droog was besloot ik me toch maar naar de vergadering die voor die middag gepland stond te begeven.

Apollo staat op straat

(Van een onzer verslaggeefsters)

ROTTERDAM — De Rotterdamse sociëteit Apollo voor homoseksuele jongeren staat sinds 1 januari op straat. De oorzaak is volgens het bestuur de sluiting van het Trefcentrum én laksheid van de gemeente Rotterdam in het aanbieden van vervangende ruimte. Het voortbestaan van Apollo zou daardoor worden bedreigd.

De gemeente Rotterdam heeft de sociëteit sinds oktober vorig jaar verzekerd dat met de sluiting van het Trefcentrum een nieuwe soosruimte ter beschikking zou worden gesteld. Alle vaste klanten van het centrum zijn inmiddels onder dak, behalve Apollo. Het bestuur verwijt de gemeente Rotterdam het ontbreken van een eigen ruimte en heeft ge-waarschuwd dat de jongeren zich niet zomaar op de keien laten zetten.

De feestvreugde en de knallende flessen champagne op 10 januari in het trefcentrum leken toch enigszinds voorbarig. Hoewel de afdeling onderwijs ons had toegezegd dat het paleis aan de Josephstraat werkelijkheid zou gaan worden, en we zelfs de praktische details van ons intrekken aldaar met de raad voor gemeentelijke wijkaccomodaties, de instelling die uiteindelijk voor onze huisbaas zou moeten gaan spelen, aan het regelen waren, bleken er voor de zoveelste keer praktische problemen boven water te komen. Plotseling was er iemand achter gekomen dat er voor astronomische bedragen isolatiewerkzaamheden waren verricht. Binnen de gemeente begon een touwtrekkerij of het pand, gedeeltelijk betaald uit het stadsvernieuwingsfonds, wat Rijksgeld is, nu wel of niet een kapitaalslast op levert voor de gemeente Rotterdam.

En behalve die financiële problemen waren tot overmaat van ramp ook nog een aantal op hol geslagen buurtbewoners die tot hun grote schrik in "het Vrije Volk" hadden gelezen dat er een homosociëteit onder hun woningen gevestigd zou worden. Geruchten die ons uiteindelijk weer bereikte via de gemeente, alwaar de buurtvereniging namens de bewoners aan de bel getrokken had. De hele kwestie zou volstrekt onbespreekbaar zijn en van de gemeente kregen we min of meer in onze schoenen geschoven dat dat onze eigen schuld was omdat we teveel publiciteit hadden gemaakt.

Dat we die kritiek gewoon naast ons neer konden leggen, daar waren we het na enig beraad wel over eens, bovendien hadden we reeds kunnen constateren wat voor positieve effecten de bemoeienissen van Radio Rijnmond hadden gehad. Ook met de gedachte dat de rest van het verhaal wat vriend in de oren klinkt had niemand enige moeite en dus was de beslissing al snel genomen om toch maar eens kijken waarom de hele kwestie toch zo onbespreekbaar was bij die buurtvereniging.

De boze buurtbewoners bleken boze buurtmoeders te zijn die boven "Free" woonden. Tijdens de vergadering bleek dat de dames al eerder met elkaar een thee kransje belegd moesten hebben, omdat ze allen zonder dat daar in het krantenartikel enige aanleiding voor gegeven was, er vanuit gingen dat er een leer-en SM bar onder hun vertrekjes gevestigd zou gaan worden. Een misverstand dat uiteindelijk in de wereld gekomen bleek te zijn omdat één van de buurtbewoners vroeger in de Coolsestraat boven de Apollo-bar had gewoond. Die Apollo-bar (op de plek waar nu de mini-bar zit), kan misschien redelijk heavy zijn geweest; ze hadden in ieder geval weinig te maken de jongerenvereniging, die om de verwarring compleet te maken in het verleden wel tijdelijk in de Coolsestraat gevestigd is geweest. Een kleine uitleg over het functioneren en het karakter van onze soos was na het uit de weg ruimen van dit misverstand voldoende om van de buurtbewoners een stuk van hun angsten weg te nemen.

Wat echter niet voldoende was om de buurtbewoners van hun oorspronkelijke plan af te brengen. De wijkvereniging had namelijk de volgende constructie bedacht. Tijdens de renovatie van het Oude Westen was een raming gemaakt van het aantal kinderen dat deze wijk zou moeten gaan bevolken en nu, anno 1986 blijkt deze raming veel te krap te zijn, met andere woorden, de scholen die in die wijk zijn neergezet moet het wat zuinig aan doen met hun ruimte. Vandaar dat de naast "Free" gelegen school wel belangstelling heeft in "Free", om deze ruimte in te richten als klaslokaal. En daarvoor zou al in december een claim zijn ingediend bij de rijksinspectie voor onderwijs.

Die claim lijkt momenteel het grote struikelblok. Voorlopig zal het nog wel even duren voordat er een definitieve beslissing valt over wat er met "Free" gaat gebeuren. Speurtochten naar een andere ruimte hebben tot nu toe weinig constructiefs opgeleverd.

Een enkel lichtpuntje in de hele affaire tekent zich nog af: voorlopig mogen we voor onbepaalde tijd gebruik blijven maken van de benedenzaal van het Trefcentrum.

Behalve en hoge telefoonrekening blijkt zo'n verhaal ook veel meer papier te vreten dan ik gepland had. Toen ik vanavond thuis kwam bleek de ambtenaar van onderwijs ondanks de stagnering van de ontwikkelingen toch weer gebeld te hebben. Morgen maar weer eens proberen uit te vissen wat hij te vertellen heeft. Ik ga maar vroeg naar bed vanavond, denk ik zo.....

REMKO VAN LEEUWEN

BONBONBONBON

APOLLO BESTAAT NOG STEEDS EN
DAT ER EEN TIJDBOM ONDER ZOU
LIGGEN IS OOK UIT DE LUCHT
GEGREPEN!

BONNEN

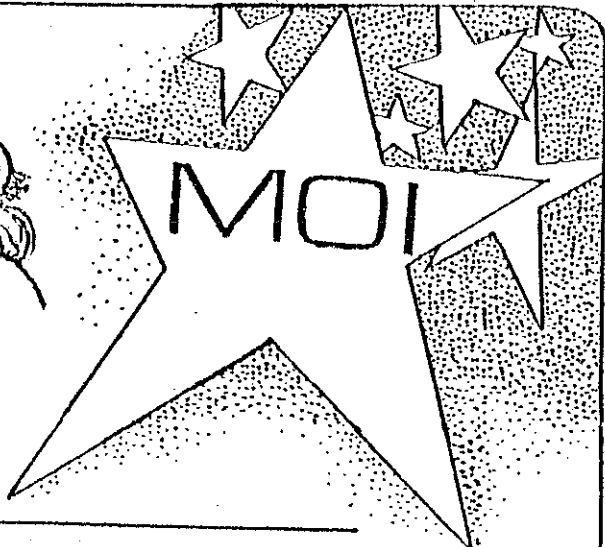
WOU IK ZIEN
OETLYL

naam _____
geb.datum _____
adres _____
postcode _____
plaats _____
handtek. _____

SCHRIJF
HET AAN

Lieve Moi,

Eerst willen wij onze nederigste excuses aanbieden voor de smaad die uw eerbiedwaardige persoon is aangedaan in ons vorige nummer. Wij weten nu dat u zich zeker niet zonder opgaaf van redenen niet op onze vergadering bevond doch dat uw drukke bezigheid uw aanwezigheid elders vereisten.

Helaas moeten wij ook medelen dat de Apollo-leden dermate probleemloos zijn dat wij wederom geen probleem ter beantwoording hebben ontvangen. Wij zullen uw wijze, juiste en vooral ook zeer humoristische raad met pijn in ons hart missen.

Met onze allerhartelijkste groeten en hoogachting, namens de redactie,

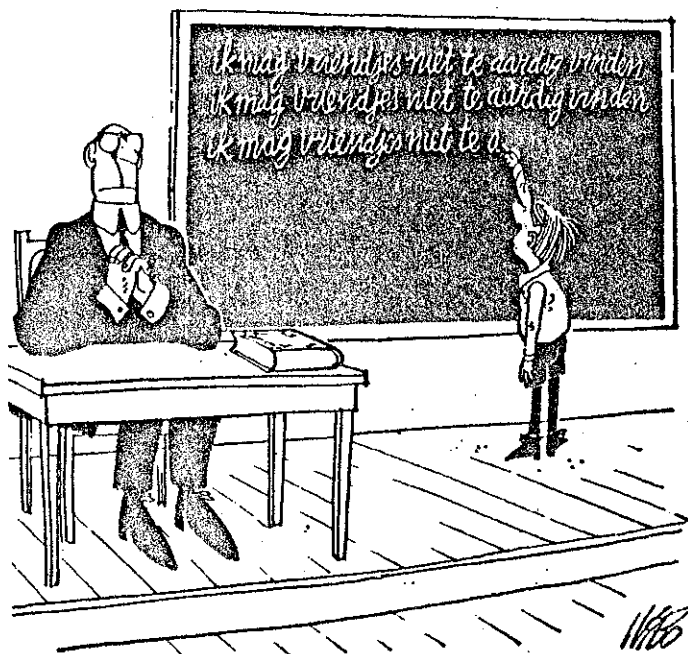
Mirjam

Allerliefst Mirjamkind & redactie,

Weest niet bedroefd over dit schrijven. Ik, Moi, wil bij deze de problemenrubriek opheffen, wegens bewezen overbodigheid. In de luttele maanden dat ik deze rubriek heb gevoerd heb ik

zoals blijkt heel Apollo van zijn eventuele problemen afgeholpen. Behalve dan de wat moeizame zieleroerselen van de heer A.H. te O.B. Ik begrijp de grote Dankbaarheid die in uw aller boezem opwelt bij dit bericht en ik aanvaard deze in grote Bescheidenheid. Ook uw grote droefenis bij dit afscheid wil ik graag verzachten door de belofte dat ik in ieder geval terugkeer. Dus ziet vol spanning uit naar het volgende nummer.

Uw allerliefste Moi, xxx

LHJO

BERATINGSSTELLE FÜR HOMOSEXUELLE JUGENDLICHE

Landelijk Homo Jongeren Overleg

de zoveelste Lhjo- vergadering op zondag 5 januari 1986 in Haarlem bij de roze Luier.

AANVANGST twee uur ONDERWERP gaan we met het Lhjo door? REDEN albert en rob houden op met het sekretariaat.

PRESENTIELIJST Kasper penn. Lhjo R' dam; Jos Deventer; Bart Arthur Amsterdam; Erik Mark Hilversum; Jan Hagegen; Chris Iles Enschede; Leiden; Marcel Delft; Nicolette Peter Prestgroep den Haag; Danielle Willemijn Ronald Haarlem; Albert Rob (notulen) Lhjo ex-ex-sekr. A' dam. + Chris, A' dam.

pak je dingen aan, hoe vraag je subsidie aan enz. Sommigen zeggen geen behoefte aan het Lhjo te hebben, anderen vinden het goed als koepelorganisatie te bestaan. De nieuwsbrief vindt men wel een goed idee, maar ja als er geen kopij komt.. Ieder- heet is het er over eens dat informatie kontakten heel belangrijk is om in nauwe samenwerking met de groepen op landelijk nivo op te komen voor Jonge Homos.

DE VERGADERING ! Albert houdt een in- leiding over de brief die rondgegaan is naar alle groepen waarin Albert sekretariaatwerk te houden helemaal op zal nog de video afsnaken en Rob gast dineren.

als kollektiefleden in het Lhjo blij- ven dan nog over Kasper en Bertram, en Wilma met een vrageteken. Moet het Lhjo dan maar opgeheven wor- den of niet? Albert bindt wel dat het moet blijven voortbestaan, omdat er toch communicatie tussen de groepen moet blijven bestaan. Maar kan het Lhjo dat wel doen en zodat, wat voor funk- tie heeft het dan?

- Er wordt een rondje lange de groepen gehouden. Mensen vertellen hoe de groepen draaien en wat ze van het Lhjo verwachten. Dit blijkt vnl. prakties werk te zijn, zoals informatie doorge- ven, hoe zet je uitwisselingen op, hoe

van - Lhjo
leerstoel(en), etc.
ik vertrekt twee & jaren in
dorp: onlangs & etc.

UITEINDELIJK werd besloten dat Mark uit 't Gooi en Dominique uit A'dam de werkgroep Jongerenwerk (kno- takt tussen de groepen) nieuw leven in gaan blazen. Het sekretariaat gaat naar Delft. Het Lhjo blijft voortbestaan maar in aansicht gaat besteden aan actie die voorlopig meer aandacht gaat besteden aan onderlinge communicatie en ook meer dingen gaan. Het nieuwe sekretariaat zal ook meer dingen gaan delegeren d.w. dat als er bv iets is in Utrecht, niet het Lhjo actie onderneemt, maar de jongerengroep in het Lhjo gevraagd zal worden om dat te doen (af wat Utrecht schrijft voorbeeld; van Utrecht hebben we al een ongelukkig voorbeeld; van Utrecht hebben we al anderhalf jaar niks gehoord..). Het COC houdt op met kosten vergoeden per 1 mei, dus getracht zal worden een kleine subsidieaanvraag te doen met het Lhjo weer bij gaan. Het betekent echter wel dat het Lhjo weer bij een andere organisatie of COC-afdeling onderdak moet zoeken, want er zal dus geen subsidie worden aan- gevraagd voor een eigen ruimte (daar begon het allemaal mee, weet je nog?).

Toch nog wel een gezellige vergadering (bluh) die gekenmerkt werd door een enorme onverschilligheid wat betreft Lhjo-burecratie: er werd niet een keer gestemd (wie herinnert zich nog de vergadering in mei in A'dam; dat was wel evj anders) en ook de gewone vergaderpunten die er vast wel geweest waren vergat iedereen. Goed zo.

Het nieuwe LHJO - adres is:

LHJO,
pla ONDEUGD
Lange Geer 22
2611 PV DELFT

Tel. 015 - 146893 iedere vrijdag

sekr. MARCEL TEERLING,
Jacoba v. Beijeren laan 7, 2613 HT DELFT
Tel. 015 - 135952

De buitenlandwerkgroep en de VIDEO GROEP blijven ook in A'dam, Postb. 542, 1000 AM A'dam

LIEFS!
About + Rob.

777

ERNESTO

superieure
zelfspot
over de jeugd

Nadat De Arbeiderspers verleden jaar in haar prachtig uitgegeven Cingel-reeks met een vertaling kwam van het kleine meesterwerk 'Op vleugels' van de Russische symbolist Michail Koezmin (1906), komt zij nu wederom in deze reeks met zo'n vergeten juweeltje waarin opnieuw de ontdekking van homoseksuele gevoelens centraal staat. Ditmaal betreft het de roman 'Ernesto' (1953) van de Italiaanse dichter Umberto Saba (1883-1953) waarin deze het verhaal van zijn jeugd vertelt: "Ik zou, nu ik oud ben, met kalme naïveteit de wondermooie wereld willen schilderen", luidt het motto dat Saba 'Ernesto' meegeeft. Saba's jeugd, en dus het gebeuren, speelt zich af rond de eeuwwisseling in de (toen van Oostenrijk-Hongarije deel uitmakende) havenstad Triëst, waar de 16-jarige volontair Ernesto in het pakhuis van zijn Hongaars-Joodse werkgever een aantal verborgen ontmoetingen heeft met een dagloner.

Om allerlei redenen gaan de ontmoetingen met 'de man' Ernesto snel tegenstaan. De man heeft het voornamelijk op Ernesto's jongensbilden begrepen en zou daar het liefst ook nog zijn sadistische gevoelens op willen uiten (waar Ernesto gelukkig op tijd een stokje voor weet te steken). Bovendien worden Ernesto's eerste baardstoppels door de kapper geschoren en brengt Ernesto een bezoek aan een prostituée, waardoor

zijn jeugd definitief beëindigd lijkt. "Een heel tijdperk scheidde hem van de dag dat hij die vreemde vriendschap met een los werkmán was begonnen, die - daar was hij in elk geval zeker van - van hem had gehouden (op zijn manier); en misschien (als Ernesto dat wilde) zou hij weer van hem houden... En er was maar één maand verlopen." (cit. p. 72)

Die laatste toevoeging van de verteller karakteriseert het hele boek. 'Ernesto' zit vol met dit soort droge commentaartjes op de hoofdpersoon, die is uitgerust met een niet gering aantal zwakheden en ondeugden: Ernesto is dol op taartjes, haalt achterbakse streken uit, speelt zijn moeder en tante tegen elkaar uit, is hoewel in naam socialistisch verschrikkelijk asolidair met een medevolontair en is op een ongehoord valse wijze sentimenteel. Zelfs als hij zijn moeder zijn homoseksuele ervaring opbiecht weet hij daar nog winst uit te slaan door haar de toegangsprijs voor een concert, waar hij dolgraag heen wil (Ernesto dweept met viool, neemt zelf ook les maar beschikt niet over muzikaal gehoor) af te bedelen, daarbij speculerend op haar medelijden en moederliefde.

'Wat kost,' zei ze, 'het entreekaartje?' 'Twee gulden, mamaatje,' zei Ernesto, die zijn oren en ogen niet kon geloven. (In het gevraagde bedrag had hij ook een

zitplaats verdisconteerd. Hij hield er niet van staande te moeten luisteren. Het was strict genomen geen leugen.) Zijn moeder gaf hem twee gulden; Ernesto stak ze in zijn zak. Op dat moment zou hij van alles afstand hebben gedaan (behalve van dat concert) om zijn moeder de kleinste verdrietelijkheid te besparen. [...] Kinderen zijn - zoals men weet - egoïsten." (cit. p. 121) Deze superieure zelfspot van een oud en wijs man maakt 'Ernesto' tot een kostelijke literaire ervaring, fijnzinnig en tegelijk groots van allure.

Want niet vergeten mag worden dat 'Ernesto' tegelijkertijd een 'Bildungsroman' is, die met veel inzicht in de psyche van een zestienjarige verhaalt over de 'rites de passage', die des te intenser zijn doordat ze ook nog eens met homoseksualiteit zijn verbonden. Niet geheel ten onrechte trekt de flaptekst de vergelijking met Musil's 'Die Verwirrungen des Zöglings Törleß' (1906), waarin eveneens een 16-jarige op een militair internaat zich tot een homoseksueel voelt aangetrokken maar, als deze medescholier zijn bescherming en liefde zoekt, zich ^{later} van hem afwendt. Törleß verlaat het internaat, zoals Ernesto zich door zijn werkgever laat ontslaan om maar niet meer met 'de man' geconfronteerd te worden. Maar dan houdt de vergelijking ook wel ongeveer op: Musil's boek gaat in feite over heel andere zaken (de verwarring tussen innerlijke beleving en de uiterlijke, door het verstand bepaalde, realiteit; de overrompeling van het individu door het systeem) en mist de humor waarmee 'Ernesto' zo vol zit. Saba's laatste regels, waarin hij de ontmoeting becommentarieert tussen Ernesto en de jongen waarop hij verliefd is geworden, onthullen de geheime charme van de 'Bildungsroman':

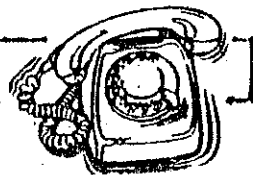
"Twee jongens die op de trap van hun vioolleraar een aangenaam gesprek voeren over hun studie en elkaar bij het heengaan de hand drukken, - het zou in de ogen van een willekeurige waarnemer een banaal feit uit het leven van alledag zijn geweest. Het was daarentegen, wegens het bijzondere

gesternte waaronder het ontstond en wegens de gevolgen die het in een ver verschiet zou hebben (van alle andere overwegingen afgezien), een zeldzame gebeurtenis, zoals die zich misschien maar een enkele keer in een eeuw en in één land kan voordoen." (cit. p. 139) O, wat verlang ik terug naar dat superieure moment dat ik op de trap, mijn jeugd aan mijn voeten, de hele volwassen wereld boven mij dacht aan te kunnen...

PETER ZWAH

Ernesto / Umberto Saba ; vert. [uit het Italiaans] door Thomas Graftdijk en Marguerite Seton. - Amsterdam : De Arbeiderspers, cop. 1985. - 140 p. - f 24,50

TINGELING

Bestuur

Voorzitter
Penningmeester
Secretaris &
ledenadministratie

René van Krimpen
Wouter de Haan

015-140610

Jacob van de Vorm

01890-17005

Werkgroepen

Vijgeblad
Bargroep
Publiciteit,
introductie,
bibliotheek & LHJO
Archief

Remko van Leeuwen
Arno Harpe

010-148629

01860-18827

André Steffens

010-148629

Mirjam Berkelouw

010-527757

DE NICHTENMOEDERS

© PETER ZWAAL, R'DAM 1965

DAT VERHAAL
GEHOORD
OVER WILLEM
ALEXANDER
AAN DE
ROL MET
EEN
BLONDINE ?

DAT WAS
IK DUS...

BERT WAS JALOERS-
JALOERS...
ONBESCHRIJFELIJK

..... TERWIJL
D'R TOCH
HELEMAAL
NIETS
GEBEURD
IS....

ALEX IS NOG
ZO ONSCHULDIG
ALS EEN
PASGEBOREN
LAMMETJE....

.... MET EEN
LICHTE
VOORKEUR
VOOR
HARDE
SM.

kritische beschouwing

Beste Apolloleden

Een reactie en tevens een aansporing tot grondige doorlichting van de sociteit Apollo lijkt mij op zijn plaats na het opstappen van twee actieve leden Roel de Kieffe en Ron Jansen. Ik wil graag iets kwijt, zulks naar aanleiding van de terechte kritiek van Ron en Roel over de wekelijkse soos avond. Dat is uiteindelijk iets waar ik uit ervaring een en ander over kan opmerken.

November 1984 begaf ik mij op een kille vrijdagavond in de richting van het Nivon gebouw. Je bent een nieuwkomer, dus ga je lekker vroeg, zodat het nog niet zo druk is als je binnenkomt. Dus daar stond ik dan, even na achten, voor een gesloten deur. Wist ik veel dat de meeste nichten pas later op de avond op gang komen en dat er dus geen reden was om al precies om acht uur je deur open te doen. Enfin even na achten kwamen CenR aangelopen. De twee binken mompelden een verontschuldiging en zagen natuurlijk direct dat ik voor de eerste keer kwam. Het opmerkelijkste van deze avond vond ik toch wel het introductie gesprek. Bestond bij mij het idee dat een gesprek gevoerd zou worden zittend op een stoel, de realiteit bleek een tikkeltje anders te zijn. Het enige waar ik voor werd benaderd was het sjouwen van kratten limonade. Natuurlijk was ik daar helemaal niet te beroerd voor en ik voelde me redelijk op mijn gemak, dus ik heb C en R niets te verwijten. Het feit blijft dat ik geen gesprek heb gehad stel nu dat ik iemand was geweest die dat gesprek echt nodig had. Gelukkig ben ik in moeilijke tijden bijgestaan door m'n toenmalige vriend, maar dat zal zeker niet bij iedereen het geval zijn.

Wat ik maar duidelijk wil maken is dit: Apollo is er voor iedereen wordt er gezegd en als je dan voor het eerst komt wordt je netjes d.m.v. een intro-gesprek ontvangen. Wordt er nu hier niet iets mooier voorgesteld dan het is, Om iets

meer van Apollo te weten te komen heb ik zelf het een en ander aan mensen gevraagd. Er is mij niets verteld. Een andere ervaring zal mijn woorden kracht bij zetten.

Opeen soos avond stond ik aan de bar iets te drinken toen de beheertster binnenkwam met in haar kielzog een jongeman. De jongen in kwestie voelde zich zo te zien niet zo op zijn gemak dus er werd naar iemand van de intro groep gevraagd. Jammer maar helaas die was niemand van de groep aanwezig hier klopte dus iets niet en naar mijn stellige overtuiging zijn sindsdien dergelijke gebeurtenissen wel vaker voorgekomen. Ook persoonlijke voorkeuren (die introduceer ik wel, die niet) spelen binnen de introgroep een te grote rol. in zijn huidige opzet blijkt deze groep niet naar behoren te functioneren. let wel ik doel hier op de werkwijze, niet op de personen. Een introductiesysteem dient zo sluitend mogelijk te zijn. hoe weet men precies wie nieuw is? Als er wordt afgegaan op iemands houding (bijvoorbeeld onzekerheid) dan vallen er al gauw mensen door het net. Het lijkt me bijna niet mogelijk de nieuwkomers er uit te vissen dor af en toe alleen maar rond te kijken. Enkele maanden geleden werd ik aangesproken door ons aller A.S. die mij wilde introduceren. Ge lukkig zag hij op het laatste moment dat mijn gezicht iets bekends had. (???-red.) Of Apollo zijn leden ook kent!

Het zou te ver gaan om hier een systeemte beschrijven dat beter zou functioneren. (jammer, wij hadden na het bovenstaande verhaal hier eigenlijk de kern van je betoog verwacht -red.)

(...)

Vele lezers zullen intussen hun mening na bovenstaande opmerkingen al klaar hebben en het misschien volkomen belachelijk vinden. Als Apollo echter geen kans ziet om zijn bezoekers op te vangen waar dat nodig is, dan vraag ik mij af of er nog wel een verschil bestaat met een

gewone homobar. sterker nog, als Apollo haar eigen doelstellingen niet waar kan maken dan ga ik liever na een gewone bar waar tenminste nog gezelligheid heerst.

Daarmee betreden we het terrein van de "omgangsmentaliteit", iets waar Ron en Roel al hun vraagtekens bij hadden gezet (Vijgeblad jaargang 8, nr. 7). graag sluit ik me bij hen aan. Apollo is een vereniging voor iedereen, mits je re slaagt jezelf in een een of ander groepje populair te maken. bij Apollo maken groepjes de dienst uit. Als eenling hoor je re gewoon niet bij. Een grote afgang dus. Een vereniging die zegt zorg te dragen voor opvang, maar dit niet kan waarmaken. een vereniging die zegt voor iedereen te zijn: in theorie ja, in praktijk niet. Wil men dat verandert dan moesten alle soosbezoekers hun persoonlijke houding tav. medebezoekers (mooi en lelijk/ jong en oud/ opvallend en onopvallend) eens kritisch onder de loep nemen.

Zo dat was dan dat. Hiermee heb ik mijn persoonlijke visie weer eens voor publicatie vrijgegeven. ik heb mij hiermee vast en zeker nog onpopulairder gemaakt dan ik al was, maar dat zal me verder een zorg zijn. Mijn contributie voor volgend jaar zal ik met veel plezier ergens anders besteden. Hoe laag het bedrag ook is, het blijft geld en zuinig als ik ben geef ik geen geld aan instellingen waar ik niet voor 100 procent achter kan staan. Hopelijk zal de nieuwe behuizing ook een vernieuwing van het innerlijk ten gevolge hebben. Wie weet wordt het dan toch nog gezellig op Apollo.

ten overvloede wil ik er nog op wijzen dat het niet in mijn bedoeling lag om kritiek uit te oefenen op personen. wel is het mijn bedoeling om met namen het bestuur eens flink met de neus op de feiten te drukken. een bestuur wat niet

voor passende oplossingen kan of wil zorgen is niet tegen haar taak opgewassen en zal uiteindelijk aan het hoofd staan van een vereniging zonder inhoud. dat dit niet de bedoeling is van Apollo lijkt mij wel duidelijk.

— R E N È L E N O S . —

namens de redactie

Lieve Renè,

Wat sommige zaken betreft heb jij toch wel een scherp neusje! Het bestuur heeft inderdaad nog geen oplossing willen aan dragen voor het intro-probleem. Jammer dat je het zelf te ver vinden gaat om een verbetering van het "dysfunctionerende systeem" te beschrijven. Laat ik me maar niet aan de stelling wagen dat jou oorspronkelijk 6 kantjes tellende betoog wel eens niet tegen haar doelstelling opgewassen zou kunnen zijn. Ik zou mijn naam ook niet willen plaatsen aan het voeteneind van een brief zonder inhoud, en voor jou lijkt dan ook inderdaad maar een oplossing denkbaar. gewoon net als Roel en Ron heel hard weg lopen. Misschien kan je voor dat je regelrecht naar de uitgang loopt nog even een kratje limonade afgeven bij de bar, want daar was je geloof ik helemaal niet te beroerd voor.

— R. (van C. en R., weet je wel ?) —

*De zeemeerman zucht loom
"Ik voel me net een groot condoom"*

COLUMNIX

lief dagboek,

DOOR ARNO HARPE

Deze week schoot me een nieuwe definitie van volwassenheid te binnen: Het moment dat je je minnaars gaat passeren in leeftijd.

Ik blijf me verbazen, hoe extremer ik me in de klas opstel hoe aardiger de jongens worden. Goh, arno wat heb je een leuke trui aan. Zelfgebreed? Of, "Ben je weer naar de kapper geweest?", als ik mijn haar een keer niet geföhnd heb. We praten over de eerste keer maar als hij zich weer over een differentieele ongelijkheid buigt bespied ik van uit mijn ooghoeken de lichaamsvormen van de passerende leraar scheikunde. Ach jongens neem het me niet kwalijk, hoe open jullie je ook opstellen ik blijf heimelijk op jullie geilen.

Aan het begin van een nieuw jaar is het weer eens zaak om de sexuele balans op te maken. Wat mij betreft was het oog weer eens gulziger dan de rest.

Oewaaah; half wakker lig ik te smekken, hmm dit zijn niet echt mijn door te veel bier verpeste uitlaatgassen. Nieuwsgierigheid is gewekt en zorgvuldig smek ik nog eens, hmmm. Juist wil ik voor de derde keer smekken wanneer ik constateer dat het wel erg warm is voor de tijd van het jaar. Tast, tast oh god nee toch; wat een mens zich al niet kan aandoen in zwaar benevelde toestand. Pieker, pieker, met enig geluk is dit het studeervertrek van mijn broer en bevind er zich dus een dimmer linksboven me. Rot op hand!, ga ergens anders liggen zweten. Zoemm doet de dimmer en vloek doe ik. Het eerste wat me opvalt zijn de klodders levenssap op de antieke bijbelpren-

ten boven me. Laren we hopen dat mijn broer er om kan lachen. Voorzichtig draai ik me nu om. Oefff, zo te zien was mijn consumptiekaart gisteren wel erg volgekruist. Alhoewel, bruine krullen en weinig borsthaar, zo te zien. Hoe oud zou hij eigenlijk zijn? 19.. 20..? Ach, ik zie het al: lange wimpers, tsja daar schijn ik op te vallen. Ach goss, hij heeft droge lipjes en probeert ze te bevochtigen. Natuurlijk kan ik het niet laten om mijn vingers er tussen te steken. Auwww gvd wat bijt die lul hard, zeker een agressieve droom. Ja en nu vertedert hum hum mompelen. Hee, het wordt spannend; nog napruttelend probeert hij zijn ogen te openen. Wouwiewouw wat een waanzinnig lieve oogjes en al na twee seconden komt er een glimlach van herkenning om zijn lippen. "Waar ben ik?"

"Weinig origineel probeer ik hem nog chagerij-nig toe te bijten. Weer die glimlach, oh god nee ik krijg kremp in mijn maag. Ruk doet mijn hand stil is de dimmer maar ik voel al een arm om mijn middel. Tsja, mijn rennies zijn op (ik hoop dat mijn maag het tempo bij kan houden) en de morgen is nog ver weg.

Richtlijnen voor het inzenden van kopij.

De redactie van het Vijgeblad gaat tot publicatie over als zij een haar toegezonden bijdrage om wat voor reden dan ook van belang acht voor de leden en sympathisanten van Apollo, sociëteit voor homoseksuele meiden en jongens.

Opiniërende artikelen niet langer dan vier (4) kantjes, verhalen en ander fictioneel proza niet langer dan zes (6) kantjes formaat 1/2 x A4!

Bijdragen moeten zo mogelijk zijn getypt op wit papier, regelafstand 1, geen doorhalingen en rondom een marge van 1 1/2 cm. Tekeningen en handtekeningen die ter publicatie worden meegestuurd **NIET** in blauw (maar rood of zwart).

DE HAARLOKFETISJIST

'T is geen buitenechtelijk verlangen*
dat plotsklaps in mijn ziel zich roert.
Men hoeft er niet meer voor te hangen*
en wordt er niet voor afgevoerd.

Hoewel ik mensen nauwelijks beroer
vindt men mij maar een viesse man.

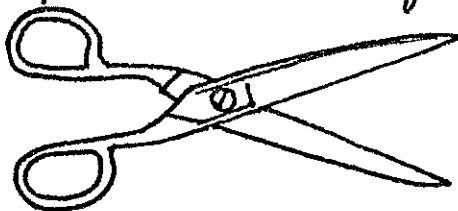
Er is geen homoseksueel of hoer
op wiens begrip ik reek'nen kan.

Ach, ware ieder kalend als de neten
dan had ik niets om uit te vreten.

Nu nog roef ik hede plukken,

die men daarna duid'lijk mist.

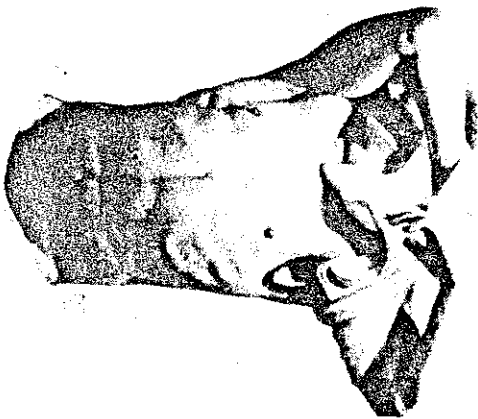
Zou het mij ooit nog gelukken:
geaccepteerd worden als fetisjist?

© 1985 Peter Zwaal, Rotterdam

* met dank aan drs. P. [pseud. van
Heinz Herman Polzer] overgenomen uit
het gedicht 'Orgaan' in de bundel
'Ollekebollekes' (Amsterdam : Loeb,
1976)

DRUKWERK

PORT BETAALD
Ijsterdam

JONG ?

HOMO ?

APOLLO

POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM

52-85